

pisze:*) „Gžim huzischo ja te Knihi Lutherusowe lasowach, cžim wje-
szischi scžinich ſo ja we Wjernoszjach naſcheje kſcheszijanskeje Wučby.
Ja tež poczachnje fotre cžeschke Wjez y ſiawnischo ſpoſnacž, dyžli predy
pſchi Laſowanju druhich duchomnych Knihow. A ja wſem, ſo ſo dru-
him runje tež tak dže. Tehodla nemožu ja ſaprſecž, ſo mam, dyž ſwſate
Piſmo wumjenju, moje zvte Poſnacžje kſcheszijanskeje Wjery ſteho ſu-
beho Lutheruſa ic. Jedyn drugi pobožny Muž a Wuczer we Hali, nebo Franka,**)
praſi: Dale je tež moje wutrobne Zadanie, ſo býſchteſi ſchaf Lutheru-
ſowej Poſtilli (menujz jeho zyrkwinia a domjaza) huzischo laſowanej býtej,
niz jeno wot Poſtucharjow, ale tež wot Wuczerjow. Pſchetož we nich
je wjazy Duča, Jadra a Ziwenja, dyžli wewſchitkic njetſiſchich ſumſcht-
nje wudžetanych Prjedowanjach, fotraž ſu jeno, fajž ſymna Wo-
da pſchecžiwo Lutheruſej pſchi jich zvlym ſumſchězi; haj, fotſiž jeno
ſneho franenu Wodu noſcha, druhim prjeduſa, ſam i ſo pak ne poſle pſchu-
ja.“ A dyrbjalaj wam, ſubi Serbjo, tutaj wulfaj Mužaj neſnajomnaj býcž, da my tola
wſemy, ſo nebo D. Jana Arndta ſnajecže, dokež jeho ſtote Knihi wot wjernego
Kſcheszijanstwa pſchelozene macže. Tonžamy menuje***) kojždy rjany Schpruch Lu-
theruſowy kraſnu ſwjetku, fotraž ſo dyrbidi do Sarodki naſcheje Wutrob
bádžicž, ſo bý ſo tam ſakorenila, roſta a Płodv pſchinieſla. Schtuž da
ma ſam wo Wžy dobreho Miſchtera, ton netreba drudže druhego pytacž. A ſchluž ma
ſam dobru Studjen a Žorlo w Dwori, ton wjeszje daloko ne pojndže ſieje Wodu ezer-
pacž. Lutherus je ton dobry Miſchter, kiž dyrbidi pola nas Lutherſkich kniamakanju býcž,
dokelž je wot Boha na to wuczeny byl. Lutheruſowych Knihow zemv czerpacž jaſo
je Studnje, dokež či Drusy ſwoju Wodu tež tam ſem maju. Jeho Knihi zemv laſowacž,
dokelž nas či Drusy ſchizy na ne poſauja. A dy bý tu wulfeho ſwalenja treba býlo,
da býchmy moli runje tak tolſte Knihi wot neho jeho Čeſzi napiſacž, hacž tuta zvta
Poſtilla je. Ale my ſo wot kojždeho Lutherſkeho Kſcheszijana nadzijemy, ſo budże nam
tu Prozu ſalutowacž.

II.

§. 6. Dale wſemy tež, ſo býſcheže tola radži wedžicž zvli, cžo hoſla Lutheruſowu
domjazu, a niz zyrkwinu Poſtillu wſali ſmvy? My wotmolwimy: Dy bý-
džichmy tu zyrkwinu wſali, fotraž je hewaf jara woſebna a kraſna, da býdžichmy
dyrbeli ſchitke Prjedowanja ſneje pſchelozicž. Pſchetož wona ma husto na jene Szenje
dwje, tſi a tež drudy ſchtyri Wukladowanja. A to bých u potom jara tolſte a drohe
Knihia ſa was býte. Bydžichmy pak ſebi zvli jene Prjedowanje bes tymi wujwolicž, da
bý ſo we tym ſtokalo, hacž tež býchmy ſchitkim to prawe trechili. My býchmy ſebi to
wſali, fotraž bý ſo nam lubito. To pak bý ſnadž druhim nechalo prawje býcž. Kneseſ
Seſemanej w Mužakowi je ſo ſtymi Knihami wſwojim Gžazu runje tež tak ſchlo, a jeho
Herempel wottraſchowasche nas. Ton da we Ljeczi 1722 te najrenſche Prjedowanja

*) Theol. Bed. Art. Dist. III. Sect. XLIV.

**) Mon. Past. theol. p. 42.

***) Rep. Ap. 2. B. v. w. Chr.